

[Sønderby]

re over de grænser, der er imellem de forskellige lande.

De nordiske lande kan helt naturligt ikke deltage i EF's beslutningsprocesser, og derfor er det endnu mere nødvendigt, at vi er med her.

Vi er også tilfredse med, at man i Nordisk Ministerråd fra dansk side har stillet medarbejdere til rådighed med særlig ekspertise i EF's indre marked. Det er en vigtig del.

Den økonomiske udvikling i de nordiske lande animerer ikke til letsindighed. Jeg ved nok, at fru Dorte Bennedsen snakkede om, at vi hellere skulle have haft 5 pct. end 3 pct. til det nordiske, men vi må prøve at prioritere således, at de ressourcer, vi anvender, også i det nordiske, bliver anvendt på den rigtige måde.

Derfor prioriterer vi fra Venstres side den økonomiske vækst og den fulde beskæftigelse meget højt. Vi er tilfredse med, at det nu bliver lovet vedrørende den handlingsplan, vi fik fremlagt i 1985, og som jeg sidste år og også i Kommunikationsudvalget har bedt om blev en rullende plan, således at den hang sammen, at der kommer en ny plan eller en fortsættelse af den plan, og det kan da godt være, at alle tingene er i den.

Jeg synes, at infrastrukturen, som fru Margrete Auken var inde på, er en meget vigtig del, og at investeringer og arbejdsmarkedsudviklinger og afskaffelse af handelshindringer og alle de ting, ministeren nævnte, er absolut aktuelle. Også det regionalpolitiske er med, og jeg mener helt afgjort, at vi også fra dansk side har behov for at drøfte disse regionalpolitiske problemer. Det er ikke kun nogle problemer, man har i enkelte lande. Det har vi i alle landene, også uden for Norden.

Vi ved, at udviklingen bl.a. i landbrugserhvervet medfører, at en del områder bliver tyndere befolket. Derfor må man prøve på at finde nye indtjeningsmuligheder i disse områder, og én af disse er, som vi har drøftet i Kommunikationsudvalget, helt afgjort turismen.

Vi vedtog for nogle år siden i Nordisk Råd at bevilge 30 mio. kr. til at prøve at sælge Norden som turistområde, og jeg håber, at vi også i de kommende år kan bevilge nogle penge, for turismen giver i alle de nordiske lande en stor indtægt, og den bliver større og større. Jo kortere arbejdstid folk får, jo længere tid får de til at rejse på ferie. Det må være oplagt, at vi prøver på at sælge hele Norden, hvor vi har en forskellig natur og forskellige ting at tilbyde.

I den forbindelse vil jeg lægge vægt på, at vi besøger hinanden indbyrdes. Jeg vil gerne støtte fru Dorte Bennedsen i hendes beklagelse af, at selv om vi gang på gang på sessionerne har vedtaget, at nu skulle vi have et kort for de unge, et Interrail-kort, så de unge kunne rejse over det hele, kan det alligevel ikke føres ud i livet. Jeg håber, at vi snart får en melding om, at nu er det permanent, og nu er der ikke nogen diskussion om det.

Det nordiske rejsekort hænger sammen med det andet, vi har, hele Nordjobprojektet, hvor de unge kan komme ud og arbejde. Vi har jo også den glæde, at vi hvert år har en flok unge med til sessionen. Det er de unge, vi skal bygge på.

Der har i 1986-87 heldigvis ikke været de store problemer imellem de nordiske lande. Det sker undertiden, at man snakker om Hesselø, og at man snakker om mund- og klovsyge og andre ting, men i indeværende år har der ikke været de store problemer. Der var optræk til lidt på fiskeriområdet, men dér er vi så heldige, at både den norske nordiske minister og den danske nordiske minister er fiskeriministre, så den blev klaret på en fin måde, og det synes jeg ministeren skal have ros for.

Flere har været inde på miljøproblemerne. De har optaget en masse af Folketingets tid, men de har også optaget en masse af det nordiske arbejde. Det hænger sammen med, at vi ikke kan løse nogen miljøproblemer i Danmark alene. Vi skal løse dem i fællesskab.

Derfor har vi fra Venstres side været tilfreds med, at disse problemer har taget så stor en del af Nordisk Råds tid, men også at man fik lavet en parlamentarikerkonference om grænseoverskridende luftforurening. Den sluttede med vedtagelsen af et kommuniké. Men det er ikke nok; vi skal videre, vi skal følge det op og fortsat gøre hinanden opmærksom på, at disse problemer skal løses nationalt, men i allerhøjeste grad også internationalt.

Også på teknologiområdet bliver der et tættere og tættere samarbejde. Vi er jo inde i det nordiske teknologiår, og det er i hvert fald et område, hvor vi kan spare ressourcer, hvis vi finder ud af at arbejde sammen. Hvis hver enkelt skal udvikle, koster det meget. Hvis vi kan finde sammen og lave nogle fælles projekter, tror jeg, vi kan nå langt.